

Bathó Ignác id., jászberényi főjegyző, főügyész, alkapitány, sz. 1791., megh. 1861. jún. 18. *Jászberényben*. — Az ő háza udvarán játszottak Jászberényben a színészek, amíg színházterem nem volt a városban.

Báthory Elza, színésznő, sz. 1888. szeptember 30-án, *Budapest*en. Az Országos Színészegyesület színészkoláját végezte, ahonnan Kolozsvárra szerződött. Ott 8 évig működött. Egy évi ott-tartózkodása alatt megismerkedett Csapó Jenő színésszel (L. o.), akihez férjhez ment. Mint koloratur-énekesnőnek jelentős sikerei voltak és őszintén ünnepezték férjével együtt, akiben méltó partnert talált. Férje 1914-ben hősi halált halt, majd öt évi gyász után férjhez ment Gyulányi István mérnökari honvédszázadoshoz. Ettől az időtől fogva csak elvétele szerepelt a színpadon. A régi, valamint az újabb operettek főszerepei (Luxemburg grófja-ban: Angela, Leányvásár-ban: Lucy, Éva: címszerep, Tatárjárás-ban: Riza bárónő) tartoztak repertoárjához.

Báthory Giza (Z. Molnár Lászlóné), színésznő, sz. 1884-ben, *Budapest*en. A színművészeti akadémián 1899. márc. 5-én, a »Cifra nyomorúság« vizsgaelőadásán tűnt fel, de szerződést nem kapott. 1905-től fogva a Thália Társaság előadásain játszott és ott számos nagy sikernek volt osztályosa. Heyermáns »Remény« c. színművében az öreg halász asszonyt nagy sikerrel alakította. A »Vadkacsá«-ban *Ginát* játszotta, kitűnően jellemezve a szerepnek naív korlátoltságát és az élettől való megtapossottságát. D'Annunzio »Holt városá«-ban pompásan oldotta meg stilizált feladatát. 1907-ben a Népszínház-Vigopera tagja lett, majd 1908. szept. 18-tól a Magyar Színházhoz szerződött, ahol Drégely Gábor »A szerencse fia« c. vígjátéka *Irén* szerepében mutatkozott be nagy sikerrel. Azután vezetős szerepeket játszott Molnár Ferenc és más magyar és külföldi írók darabjaiban, többnyire előkelő nagyvilági hölgyeket és elegáns megjelenésével, játékával, szerepének felfogásával a színház egyik legjobb színésznőjévé küzdötte fel magát.

(dr. Bánóczy László)

Báthory János, színész. Munkája: *Játékszíni Emlény*. (Társa: Magyar János, színész.) Szatmár, 1848.

Báthory Mária, színjáték 5 felv., írta: Dugonics András. Bem. 1794. jún. 6-án, *Pesten*, 1807. júl. 15-én és okt. 7-én, majd 1820. febr. havában. 1833. nov. 19-én a budai társulat adta elő, ugyanott színre került még: 1834. márc. 21-én, 1835. jan. 3-án és júl. 16-án, 1836. aug. 16-án, 1837. jan. 7-én. (Első kritikája olvasható: »Bétsi Magyar Kurir«. 1794. jún. 17-iki számában). Mint opera (Erkel Ferenc zenéjével) 1840. aug. 8-án került színre a Nemzeti Színházban.

Báthory Romanesik Mihály, színész, színészeti szakíró, sz. 1853. nov. 27-én, *Nagyváradon*, megh. 1888. jan. 19-én, *Léván*. Atyja, R. Mihály, tanár volt. Szülővárosában elvégezte középiskoláit, 1872-ben a szíráshoz került és a »Báthory« nevet veszi fel. Előbb sűgónak használják, miután sokat betegeskedett és ugyancsak sűgónak szerződik a *Népszínházhoz*, 1875-ben, ahol 3 évet tölt. 1879-ben *Kassán* megindította a »Színészeti Közlöny«-t, melyet haláláig szerkesztett. 1880-ban megvált a színésztől, hova 1884. októberében ismét visszatért és Komlóssy József társulatánál mint művezető-rendező működött, míg végre Bokody Antalnénál társulatánál Léván jutott utolsó menhelyhez és ott hunyt el a kórházban. Munkái: *Elbeszélések*, rajzok és kalandok a magyar színész-életből, Kassa, 1883. Két kötet. *Emlék- és színműtár*, adalékok a magyar színészet életrajzgyűjteményéhez. Színpadi munkái: *Álörvos*, vj., 1873. *Hamburgi bankár*, szmü, 1873. *Száműzött leánya*, szmü, 1874. *Kőbor diák*, boh., 1876. *Kamilla*, szmü, 1879. *A falu legszebb lánya*, ered. népszmü, 3 felv., dalokkal és táncokkal, zen. szerz.: *Lányi Ernő*, bem. 1881. Budán. *Csicsóné leánya*, ered. népszmü, dalokkal és tánccal, 3 felv. *Mult és jelen*, prologus a kassai színészet 100 éves jubileumára, elmondták 1881. nov. 22-én; ugyancsak ő írt prologust az eperjesi, (1883. márc. 25-én), az iglói (1884. okt. 3-án) és a marosvásárhelyi (1885. okt. 3-án) színiévad megnyitása alkalmából. *A lőcsei fehér asszony*, látv. szmü, 10 kép-